

[LUKA *sb f*

G pl luk.

Sł stp, Cn brak, Linde XVIII w.

Zamykany otwór w pokładzie statku, służący do ładowania towarów i do schodzenia pod pokład (zgniem. lucke); It za dwa bolcza z rinkamÿ ktore przisli do Luk stuka po 14 grosch uczin g. 28 RejestrBudGal 49.

FP